

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2018. gada 17. maijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Intelektuālais īpašums – Preču zīmju tiesības – Regula (EK) Nr. 207/2009 – 13. pants – Preču zīmes piešķirto tiesību izsmelšana – Paralēlais imports – Ar preču zīmi marķētas preces pārpakošana – Jauna marķēšana – Medicīnas ierīcēm piemērojamie nosacījumi

Lieta C-642/16

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesgerichtshof* (Federālā augstākā tiesa, Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 6. oktobrī un kas Tiesā registrēts 2016. gada 14. decembrī, tiesvedībā

Junek Europ-Vertrieb GmbH

pret

Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG.

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*], tiesneši E. Levits, E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*] (referents), M. Bergere [*M. Berger*] un F. Biltšens [*F. Biltgen*],

ģenerālvokāts: M. Bobeks [*M. Bobek*],

sekretārs: K. Malaceks [*K. Malacek*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2018. gada 24. janvāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Junek Europ-Vertrieb GmbH* vārdā – *J. Sachs* un *C. Sachs, Rechtsanwälte*,
- *Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG* vārdā – *C. Rohnke* un *M. Stütz, Rechtsanwälte*,
- Vācijas valdības vārdā – *T. Henze* un *M. Hellmann*, pārstāvji,
- Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *M. Russo, avvocato dello Stato*,
- Eiropas Komisijas vārdā – *G. Braun, É. Gippini Fournier* un *T. Scharf*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – vācu.

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklaušanās pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par [Eiropas Savienības] preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.) 13. panta 2. punkta interpretāciju.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Junek Europ-Vertrieb GmbH*, kas ir medicīniskiem nolūkiem paredzētu higiēnas līdzekļu un pārsienamo materiālu paralēlā importētāja, un *Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG*, kas ir šādu preču ražotāja, saistībā ar šīs pēdējās sabiedrības ražotajiem pārsienamajiem materiāliem, kurus *Junek Europ-Vertrieb* paralēli importēja un tirgoja Vācijā pēc jaunas to marķēšanas.

Atbilstošās tiesību normas

- 3 Regulas Nr. 207/2009 13. pantā “[Eiropas Savienības] preču zīmes piešķirto tiesību izlietošana [izsmelšana]” ir noteikts:

“1. [Eiropas Savienības] preču zīme nedod tās īpašniekam tiesības to aizliegt izmantot saistībā ar precēm, ko īpašnieks pats ir laidis apgrozībā [Savienībā] vai kam [tas] ir piekritis.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja īpašniekam ir pamatoti iemesli iebilst pret preču turpmāku tirdzniecību, īpaši tad, ja preces pēc to laišanas apgrozībā ir izmainītas vai bojātas [preču stāvoklis ir izmainījies vai pasliktinājies].”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

- 4 *Lohmann & Rauscher International* pieder Eiropas Savienības preču zīme Nr. 8852279 “Debrisoft”, kas reģistrēta 2010. gada 22. jūnijā attiecībā uz “medicīniskiem nolūkiem paredzētiem higiēnas līdzekļiem”, “plāksteriem” un “pārsienamajiem materiāliem”. Tā tostarp ražo un tirgo ražojumu “*Debrisoft* brūču tīrīšanai, STERILE, 10 x 10 cm, 5 gabali”, t.i., pārsienamo materiālu, kas tiek izmantots brūču virsmas apstrādei.
- 5 *Junek Europ-Vertrieb* ir reģistrēta Austrijā un, izmantojot paralēlā importa kanālu, tirgo Vācijā medicīniskiem nolūkiem paredzētus higiēnas līdzekļus un pārsienamos materiālus, ko ražojusi *Lohmann & Rauscher International* un kas eksportēti uz Austriju.
- 6 2012. gada 25. maijā kādā Diseldorfas (Vācija) aptiekā *Lohmann & Rauscher International* iegādājās preces “*Debrisoft* brūču tīrīšanai, STERILE, 10 x 10 cm, 5 gabali” kastīti, ko *Junek Europ-Vertrieb* pirms tam bija importējusi no Austrijas. Pirms pārdošanas aptiekā minētā sabiedrība uz šīs kastītes bija izvietojusi etiķeti (turpmāk tekstā – “strīdus etiķete”), kurā bija iekļauta šāda informācija: par importēšanu atbildīgais uzņēmums, tā adrese un tālruna numurs, svītrkods un farmaceitiskais identifikācijas kods. Etiķete bija izvietota uz kastītes neapdrukātās daļas un neaizsedza *Lohmann & Rauscher International* preču zīmi.

- 7 Grozījums preces iepakojumā ir redzams šādā attēlā (strīdus etiķete atrodas apakšējā kreisajā daļā):

- 8 Palielināts strīdus etiķetes attēls ir šāds:

- 9 *Junek Europ-Vertrieb* iepriekš nebija informējusi *Lohmann & Rauscher International* par konkrētās preces reimportu un arī nebija tai iesniegusi preces iepakojumu, kas grozīts, piestiprinot strīdus etiķeti. *Lohmann & Rauscher International* uzskatīja, ka *Junek Europ-Vertrieb* rīcība veido tai piederošās preču zīmes “Debrisoft” pārkāpumu.
- 10 Tādēļ tā cēla prasību *Landgericht Düsseldorf* (Federālās zemes tiesa Diseldorfā, Vācija), tostarp lūdzot aizliegt – aizlieguma neievērošanas gadījumā paredzot kavējuma naudu – *Junek Europ-Vertrieb* bez tās piekrišanas izmantot tirdzniecībā minēto preču zīmi tam, lai apzīmētu pārsienamos materiālus brūču tīrīšanai, un piespriest minētajai sabiedrībai atsaukt, izņemt no tirgus un iznīcināt attiecīgās preces.
- 11 *Landgericht Düsseldorf* (Federālās zemes tiesa Diseldorfā) apmierināja šo prasību.

- 12 *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Federālās zemes Augstākā tiesa Diseldorfā, Vācija) noraidīja *Junek Europ-Vertrieb* apelācijas sūdzību par *Landgericht Düsseldorf* (Federālās zemes tiesa Diseldorfā) spriedumu, pievienojot atrunu, ka aizliegums izmantot konkrēto preču zīmi attiecas tikai uz Vāciju. Līdz ar to *Junek Europ-Vertrieb* iesniedza kasācijas sūdzību *Bundesgerichtshof* (Federālā augstākā tiesa, Vācija).
- 13 Iesniedzējtiesa norāda, ka tās izskatāmā strīda risinājums ir atkarīgs no tā, vai principi, kurus izstrādājusi Tiesa attiecībā uz zāļu paralēlo importu un saskaņā ar kuriem preču zīmes piešķirto tiesību izsmelšanas nosacījums ir tāds, ka preču zīmes īpašniekam iepriekš tiek sniegta informācija un pēc tā lūguma tam tiek iesniegts iepakojuma paraugs, ir piemērojami arī medicīnas ierīču paralēlajam importam.
- 14 Pirmkārt, iesniedzējtiesa norāda, ka, no vienas puses, atbilstoši Tiesas judikatūrai ar preču zīmi marķēto zāļu pārpackošana pati par sevi iespaido preču zīmes īpašo mērķi garantēt ar šo preču zīmi marķētās preces izcelsmi. Tā atsaucas tostarp uz 2002. gada 23. aprīļa spriedumu *Boehringer Ingelheim* u.c. (C-143/00, EU:C:2002:246), kā arī 2007. gada 26. aprīļa spriedumu *Boehringer Ingelheim* u.c. (C-348/04, EU:C:2007:249), kuros Tiesa nosprieda, ka zāļu pārpackošana, ko ir veikusi trešā persona bez īpašnieka atļaujas, var reāli apdraudēt šo izcelsmes garantiju un ka jaunas etiķetes pievienošana iepakojumam arī ietilpst pārpackošanas jēdzienā.
- 15 No otras puses, no Tiesas judikatūras izriet, ka saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 13. panta 2. punktu preču zīmes īpašnieka iebildumi pret pārpackoto zāļu tirgošanu, kas ir uzskatāmi par atkāpi no preču brīvas aprites, tomēr nav pieļaujami, ja, īpašniekam īstenojot šīs tiesības, tiek radīts slēpts ierobežojums tirdzniecībai starp dalībvalstīm LESD 36. panta izpratnē (spriedumi, 1996. gada 11. jūlijs, *Bristol-Myers Squibb* u.c., C-427/93, C-429/93 un C-436/93, EU:C:1996:282, kā arī 2007. gada 26. aprīlis, *Boehringer Ingelheim* u.c., C-348/04, EU:C:2007:249). No tā izrietot, ka preču zīmes īpašnieks var aizliegt izmaiņas, kas ietver jebkādu ar viņa preču zīmi marķēto zāļu pārpackošanu un kas jau pēc sava rakstura rada risku, ka zāļu sākotnējais stāvoklis varētu tikt ietekmēts, ja vien nav iestājušies pieci nosacījumi, proti:
- ir pierādīts, ka, preču zīmes īpašniekam izmantojot preču zīmes tiesības, lai iebilstu pret pārpackoto preču tirdzniecību ar šo preču zīmi, tiek sekmēta mākslīga tirgu sadale dalībvalstu starpā;
 - ir pierādīts, ka pārpackošana nevar ietekmēt iepakojumā ievietotās preces sākotnējo stāvokli;
 - uz jaunā iepakojuma ir skaidri norādīta persona, kas veikusi preces pārpackošanu, un preces ražotāja nosaukums;
 - pārpackotās preces noformējums nav tāds, kas varētu kaitēt preču zīmes un tās īpašnieka reputācijai; tādējādi iepakojums nedrīkst būt ar defektiem, sliktas kvalitātes vai nekārtīgs, un
 - pirms pārpackotās preces laišanas tirdzniecībā, importētājs ir brīdinājis preču zīmes īpašnieku un pēc tā lūguma ir iesniedzis tam pārpackotās preces paraugu.
- 16 Otrkārt, iesniedzējtiesa norāda, ka šie principi ir piemērojami ne tikai zāļu paralēla importa gadījumiem. Piemēram, 1997. gada 11. novembra spriedumā *Loendersloot* (C-349/95, EU:C:1997:530) Tiesa esot nospriedusi, ka kritēriji, kas attiecas uz zāļu pārpackošanu, principā varētu tikt piemēroti arī alkoholisko dzērienu paralēlai tirdzniecībai. Turklāt tā uzsver, ka tas, kuri no preču zīmes piešķirto tiesību izsmelšanas nosacījumiem ir piemērojami, esot atkarīgs no preču zīmes īpašnieka legītimajām interesēm, kurām ir nozīme konkrētajā gadījumā, ņemot vērā ražojuma īpatnības.

- 17 Treškārt, iesniedzējtiesa uzskata, ka aplūkojamajā gadījumā runa ir par jaunu marķēšanu. Līdzīgi apelācijas instances tiesas viedoklim tā uzskata, ka *Junek Europ-Vertrieb* piestiprinātā strīdus etiķete ietver svarīgu informāciju importētājvalsts valodā un ka šī etiķete var radīt patērētājam iespaidu, ka viņam piedāvātajai precei iepriekšējā tirdzniecības posmā trešā persona bez preču zīmes īpašnieka atļaujas ir veikusi izmaiņas, kas ietekmējušas preces sākotnējo stāvokli.
- 18 Ceturtkārt, saistībā ar jautājumu, vai Tiesas izstrādātie principi attiecībā uz zāļu paralēlo importu varētu bez ierobežojumiem tikt piemēroti medicīnas ierīču paralēlajam importam, iesniedzējtiesa uzsver, ka, lai gan uz medicīnas ierīcēm neattiecoties tāda atļaujas piešķiršanas procedūra kā zālēm, tomēr to laišanai tirgū nepieciešamā atbilstības novērtēšanas procedūra gan no ražotāju, gan no patērētāju viedokļa padarot tās par īpaši jutīgiem izstrādājumiem, attiecībā uz kuriem izcelsmes garantija, kas tiek nodrošināta ar preču zīmi, ņemot vērā paaugstinātu ražotāja atbildību, iegūstot īpašu nozīmi.
- 19 Tā piebilst, ka medicīnas ierīces – tāpat kā zāles – ir izstrādājumi, kas ir tieši saistīti ar veselību. Tā kā personīgajai veselībai patērētāja dzīvē ir īpaša vērtība un tai tiek veltīta īpaša uzmanība, neesot apstrīdams apelācijas instances tiesas pieņēmums, ka medicīnas ierīces – tāpat kā zāles – ir īpaši jutīgi izstrādājumi, attiecībā uz kuriem izcelsmes garantija, ko nodrošina uz preces izvietotā preču zīme, ņemot vērā paaugstinātu ražotāja atbildību, iegūst īpašu nozīmi.
- 20 Šajos apstākļos *Bundesgerichtshof* (Federālā augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai Regulas [...] Nr. 207/2009 13. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka preču zīmes īpašnieks var iebilst pret no citas dalībvalsts importētas medicīnas ierīces turpmāku tirdzniecību tās iekšējā un ārējā oriģinālajā iepakojumā, uz kura importētājs ir uzlīmējis ārēju papildu uzlīmi, izņemot gadījumus, kad:

- ir pierādīts, ka, preču zīmes īpašniekam izmantojot preču zīmes tiesības, lai iebilstu pret preces, uz kuras ir uzlīmēta jauna uzlīme, tirdzniecību ar šo preču zīmi, tiktu sekmēta mākslīga dalībvalstu tirgu sadale;
- ir pierādīts, ka jauna marķēšana nevar iespaidot iepakojumā ietvertās preces sākotnējo stāvokli;
- uz iepakojuma ir skaidri norādīts preces jaunās uzlīmes izgatavotājs un preces ražotāja nosaukums;
- ar šo jauno uzlīmi marķētā izstrādājuma noformējums nav tāds, kas varētu kaitēt preču zīmes un tās īpašnieka reputācijai; tādējādi jaunā uzlīme nedrīkst būt ar trūkumiem, sliktas kvalitātes vai nekārtīga, un
- pirms preces, uz kuras ir uzlīmēta jauna uzlīme, laišanas tirgū importētājs ir brīdinājis preču zīmes īpašnieku un pēc tā pieprasījuma ir iesniedzis tam šīs preces paraugu?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 21 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 207/2009 13. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka preču zīmes īpašnieks var iebilst pret paralēlā importētāja veiktu medicīnas ierīces turpmāku tirdzniecību tās iekšējā un ārējā oriģinālajā iepakojumā, ja importētājs ir pievienojis tādu papildu etiķeti kā pamatlīti aplūkotā. Konkrētāk, tā vēlas noskaidrot, vai principi, ko Tiesa izstrādājusi 1996. gada 11. jūlija spriedumā *Bristol-Myers Squibb* u.c. (C-427/93, C-429/93 un C-436/93, EU:C:1996:282), kā arī 2007. gada 26. aprīļa spriedumā *Boehringer Ingelheim* u.c. (C-348/04, EU:C:2007:249), bez ierobežojumiem ir piemērojami medicīnas ierīču paralēlajam importam.

- 22 Visupirms ir jāatgādina Tiesas judikatūra, kā arī tās izstrādātie principi attiecībā uz zāļu paralēlo importu.
- 23 Šajā ziņā no pastāvīgās judikatūras izriet, ka preču zīmes īpašais mērķis ir garantēt ar šo preču zīmi marķētās preces izcelsmi un ka šīs preces pārpakošana, ko ir veikusi trešā persona bez īpašnieka atļaujas, var reāli apdraudēt šo izcelsmes garantiju (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 10. novembris, *Ferring Lægemidler*, C-297/15, EU:C:2016:857, 14. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 24 Saskaņā ar Tiesas judikatūru ar preču zīmi marķēto ražojumu pārpakošana pati par sevi ietekmē preču zīmes īpašo mērķi un šajā situācijā nav jānovērtē, kādas ir paralēlā importētāja veiktās pārpakošanas konkrētās sekas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2007. gada 26. aprīlis, *Boehringer Ingelheim u.c.*, C-348/04, EU:C:2007:249, 15. punkts).
- 25 Turklāt ir jānorāda, ka saistībā ar Padomes Pirmās direktīvas 89/104/EEK (1988. gada 21. decembris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.), 7. panta 2. punktu, kura formulējums ir līdzvērtīgs Regulas Nr. 207/2009 13. panta 2. punkta formulējumam, Tiesa secināja, ka saskaņā ar šo tiesību normu preču zīmes īpašnieka iebildumi pret pārpakošanu, ciktāl tie ir uzskatāmi par atkāpi no preču brīvas aprites, nav pieļaujami, ja īpašniekam īstenojot šīs tiesības, tiek radīts slēpts ierobežojums tirdzniecībai starp dalībvalstīm LESD 36. panta otrā teikuma izpratnē (spriedumi, 2002. gada 23. aprīlis, *Boehringer Ingelheim u.c.*, C-143/00, EU:C:2002:246, 18. punkts, un 2007. gada 26. aprīlis, *Boehringer Ingelheim u.c.*, C-348/04, EU:C:2007:249, 16. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 26 Šādu slēptu ierobežojumu šīs pēdējās minētās normas izpratnē rada tas, ka preču zīmes īpašnieks izmanto savas tiesības iebilst pret pārpakošanu, ja šī tiesību izmantošana sekmē mākslīgu dalībvalstu tirgu sadali un ja pārpakošana turklāt notiek tādā veidā, ka īpašnieka leģitīmās intereses tiek ievērotas; tas tostarp nozīmē, ka pārpakošana neietekmē zāļu sākotnējo stāvokli vai arī nevar kaitēt preču zīmes reputācijai (spriedums, 2007. gada 26. aprīlis, *Boehringer Ingelheim u.c.*, C-348/04, EU:C:2007:249, 17. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 27 Tādējādi Tiesa ir izstrādājusi principus, kas attiecas uz preču zīmes piešķirto tiesību izsmelšanas ierobežojumu saistībā ar zāļu paralēlo importu (spriedumi, 1996. gada 11. jūlijs, *Bristol-Myers Squibb u.c.*, C-427/93, C-429/93 un C-436/93, EU:C:1996:282, 79. punkts, kā arī 2007. gada 26. aprīlis, *Boehringer Ingelheim u.c.*, C-348/04, EU:C:2007:249, 32. punkts).
- 28 Saskaņā ar šo judikatūru atbilstoši Pirmās direktīvas 89/104 7. panta 2. punktam preču zīmes īpašniekam ir leģitīms pamats iebilst pret no citas dalībvalsts importēto zāļu turpmāku tirdzniecību dalībvalstī, ja importētājs ir pārpakojis šo preci un uz tās ir no jauna piestiprinājis preču zīmi, ja vien:
- nav pierādīts, ka, preču zīmes īpašniekam izmantojot preču zīmes tiesības, lai iebilstu pret pārpakoto preču tirdzniecību ar šo preču zīmi, tiek sekmēta mākslīga dalībvalstu tirgu sadale;
 - nav pierādīts, ka pārpakošana nevar ietekmēt iepakojumā ietvertās preces sākotnējo stāvokli;
 - uz iepakojuma nav skaidri norādīta persona, kas veikusi preces pārpakošanu, un preces ražotāja nosaukums;
 - pārpakotās preces noformējums ir tāds, kas varētu kaitēt preču zīmes un tās īpašnieka reputācijai; tādējādi etiķete nedrīkst būt ar defektiem, sliktas kvalitātes vai nekārtīga, un
 - importētājs pirms pārpakotās preces laišanas tirdzniecībā nav brīdinājis preču zīmes īpašnieku un pēc tā lūguma nav iesniedzis tam šīs preces paraugu.

- 29 Tādējādi iepriekšējā punktā minētie pieci nosacījumi, kas gadījumā, ja tie ir iestājušies, liedz preču zīmes īpašniekam pamatu iebilst pret attiecīgās preces turpmāku tirdzniecību, ir piemērojami tikai tad, ja importētājs ir pārpakojis šo precī.
- 30 Attiecībā uz “pārpackošanas” jēdzienu Tiesa ir precizējusi, ka tas ietver ar preču zīmi marķēto zāļu jaunu marķēšanu (spriedums, 2007. gada 26. aprīlis, *Boehringer Ingelheim* u.c., C-348/04, EU:C:2007:249, 28. punkts).
- 31 Tomēr ir svarīgi uzsvērt, ka fakti, kas bija pamatā 2002. gada 23. aprīļa spriedumam *Boehringer Ingelheim* u.c. (C-143/00, EU:C:2002:246), kā arī 2007. gada 26. aprīļa spriedumam *Boehringer Ingelheim* u.c. (C-348/04, EU:C:2007:249), kuri attiecās uz papildu etiķetes piestiprināšanu attiecīgo zāļu iepakojumam, atšķiras no pamatlietas faktiskajiem apstākļiem.
- 32 Proti, no 2002. gada 23. aprīļa sprieduma *Boehringer Ingelheim* u.c. (C-143/00, EU:C:2002:246) 7. punkta, kā arī 2007. gada 26. aprīļa sprieduma *Boehringer Ingelheim* u.c. (C-348/04, EU:C:2007:249) 24. punkta izriet, ka lietās, kurās pasludināti minētie spriedumi, dažos gadījumos tika piestiprināta etiķete, kurā bija iekļauta zināma svarīga informācija, tāda kā paralēlā importētāja nosaukums un tā paralēlā importa atļaujas numurs, savukārt citos gadījumos attiecīgā prece tika no jauna iepakota paralēlā importētāja izgatavotās kastītēs, uz kurām tika atveidota preču zīme, un vēl citos gadījumos šīs preces tika no jauna iepakotas kastītēs, kuras izgatavojis paralēlais importētājs un uz kurām bija norādīta nevis preču zīme, bet gan šīs preces ģenēriskais nosaukums. Tiesa piebilda, ka visos šajos pārpackošanas gadījumos kastītēs bija ievietota pacientiem paredzēta informācijas lapa importētājvalsts valodā, proti, angļu valodā, un uz tās bija norādīta attiecīgā preču zīme.
- 33 No tā izriet, ka lietās, kurās pasludināti minētie spriedumi, runa bija par paralēlā importētāja iejaukšanos, kas izpaudās ne tikai kā papildu ārējās etiķetes piestiprināšana attiecīgo zāļu iepakojumam vai šī iepakojuma maiņa, bet arī – visos gadījumos – kā oriģinālā iepakojuma atvēršana, lai tajā ieliktu informācijas lapu valodā, kas atšķiras no ar konkrēto preču zīmi marķētās preces izcelsmes valsts valodas.
- 34 Taču pamatlietā ir jākonstatē, pirmkārt, ka paralēlais importētājs ir vienīgi piestiprinājis papildu etiķeti uz attiecīgās medicīnas ierīces oriģinālā iepakojuma neapdrukātās daļas un turklāt šis iepakojums nav ticis atvērts. Otrkārt, šīs etiķetes izmērs ir neliels un ietver tikai informāciju par paralēlā importētāja nosaukumu, kā arī tā adresi un tālruņa numuru, svītrkodu un farmaceitisko identifikācijas kodu, kas ir paredzēts tam, lai organizētu preču apriti ar aptiekām.
- 35 Tā kā konkrētās medicīnas ierīces iepakojums ir grozīts un iepakojuma sākotnējais noformējums ir ietekmēts tikai tādējādi, ka ir piestiprināta neliela etiķete, kas neaizsedz preču zīmi un kurā ir ietverts paralēlā importētāja – kā personas, kas ir atbildīga par laišanu tirgū, – nosaukums un tā kontaktinformācija, svītrkods un farmaceitiskais identifikācijas kods, nevar tikt secināts, ka šādas etiķetes piestiprināšana būtu uzskatāma par pārpackošanu 2002. gada 23. aprīļa sprieduma *Boehringer Ingelheim* u.c. (C-143/00, EU:C:2002:246), kā arī 2007. gada 26. aprīļa sprieduma *Boehringer Ingelheim* u.c. (C-348/04, EU:C:2007:249) izpratnē.
- 36 Tādēļ nekādā ziņā nevar tikt uzskatīts, ka šādas etiķetes piestiprināšana ietekmētu preču zīmes īpašo mērķi garantēt patērētājam vai galalietotājam ar šo preču zīmi marķētās preces izcelsmi.
- 37 Šajos apstākļos paralēlā importētāja, proti, *Junek Europ-Vertrieb*, veiktā tādas papildu etiķetes kā pamatlietā aplūkotā piestiprināšana medicīnas ierīces oriģinālajam iepakojumam, kas nav ticis atvērts, nav uzskatāma par pamatotu iemeslu preču zīmes īpašniekam, konkrētajā gadījumā – *Lohmann & Rauscher International*, iebilst pret attiecīgās medicīnas ierīces turpmāku tirdzniecību.
- 38 Līdz ar to situācija pamatlietā ir uzskatāma par preču zīmes piešķirto tiesību izsmelšanas gadījumu saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 13. panta 1. punktu.

- 39 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 207/2009 13. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka preču zīmes īpašnieks nevar iebilst pret paralēlā importētāja veiktu medicīnas ierīces vēlāku tirdzniecību tās iekšējā un ārējā oriģinālajā iepakojumā, ja importētājs ir pievienojis tādu papildu etiķeti kā pamatlietā aplūkotā, kura tās satura, uzdevuma, izmēra, noformējuma un izvietojuma dēļ neapdraud ar preču zīmi marķētās medicīnas ierīces izcelsmes garantiju.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 40 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lem par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par [Eiropas Savienības] preču zīmi 13. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka preču zīmes īpašnieks nevar iebilst pret paralēlā importētāja veiktu medicīnas ierīces vēlāku tirdzniecību tās iekšējā un ārējā oriģinālajā iepakojumā, ja importētājs ir pievienojis tādu papildu etiķeti kā pamatlietā aplūkotā, kura tās satura, uzdevuma, izmēra, noformējuma un izvietojuma dēļ neapdraud ar preču zīmi marķētās medicīnas ierīces izcelsmes garantiju.

[Paraksti]